

21 Νοεμβρίου 2017

Φιλίππων Στέφανος: «Ήλθα για να είμαι μαζί με τον κλήρο και τον λαό της Εκκλησίας μας»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Μακαριώτατε, Πάτερ καὶ Δέσποτα, Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πά-σης Ἑλλά-δος καὶ Σεπτὲ Προκαθήμενε καὶ Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Κύριε μοι, κύριε ΙΕΡΩΝΥΜΕ,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Θεσσαλονίκης Κύριε μοι, Κύριε ΑΝ-ΘΙΜΕ, Ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κων-σταν-τι-νου-πόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Τριπόλεως καὶ πάσης Λιβύης κ. ΘΕΟ---ΦΥΛΑΚΤΕ, ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ. Μακαριότητος τοῦ Πάπα καὶ Πατρι-άρχου Ἀλεξανδρείας κ.κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. ΠΑΝ-ΤΕΛΕΗ--ΜΟΝ, τοπο-τη-ρητὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπό-λεως & Θά-σου,

Σεβασμιώτατοι & Θεοφιλέστατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Τίμιο Πρεσβυτέριο, Χριστοῦ Διακονία, Ὅσιολογιώτατοι Μοναχοὶ & Μο-ναχαί,

Ἀξιότιμοι κύριοι Ὑπουργοί, Κύριοι Βουλευταί, Κύριοι Περιφε-ρειάρ-χαι, Κύριε Ἀντιπεριφερειάρχα, Κυρία Δήμαρχε, Κύριοι Δήμαρ-χοι, Κύ-ριοι Πρόεδροι τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων, Στρατηγοί τοῦ Στρα--τοῦ, τῆς Ἀστυνομίας, τῆς Πυροσβεστικῆς, Κύριε Λιμενάρχα, Κύ-ριοι Δικαστικοί, Κύριοι Ἐκπαιδευτικοί, Κύριοι Πρόεδροι τῶν το-πι-κῶν Φορέων καὶ Ὄργανώσεων, Ἄρχοντες καὶ Ἀρχόμενοι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου,

Λαὸ τοῦ Θεοῦ ἠγαπημένε, νέοι καὶ νέες καὶ ἀγαπημένα μας παι-διά, τῆς εὐλογημένης τοπικῆς μας Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας,

«Καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἓν τῶν σεραφίμ, καὶ ἓν τῆ χειρὶ εἶχεν ἄν-θρακα, ὃν τῆ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν. ἴδου ἤψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου καὶ ἀφ-ελεῖ τὰς ἀνομίας σου καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ»[1].

Τὸ ἄκτιστο Φῶς τοῦ ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ μας, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὁποῖο πλούσια καὶ χαρισματι-κὰ προσφέρεται ὡς δωρεὰ ἐκ τοῦ ἐπουρανίου θυσιαστηρίου τῆς δό-ξης αὐτοῦ πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μακαρίως ἠγάπησαν τὸν Θεόν, ἐμ-φανίσθηκε κατὰ τρόπο μεγαλοδύναμο καὶ ἐξηφάνισε τὴν ἀνομία καὶ συνεχώρησε τότε τὴν ἀμαρτία τοῦ μεγάλου, ἐνδόξου καὶ ἁγίου Προ-φή--του Ἡσαΐου, καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τὸν ἀνέδειξε χαρισματικὰ καὶ ἁγιασμένα ἀρχηγὸ καὶ διδάσκαλο, προφήτη καὶ ὁδηγὸ τοῦ λαοῦ του, ἐνὸς λαοῦ «πορευομένου τότε μὲ χεῖλη ἀκάθαρτα καὶ μέσα στὸ σκό-τος, καὶ κα-τοικοῦντος στὴ χώρα καὶ στὴ σκιά τοῦ θανάτου»[2].

Αὐτὰ τὰ συγκλονιστικὰ λόγια τῆς ἁγίας Γραφῆς ἐλέγχουν τὴν συν-είδησή μου, αὐτὴ τὴν ὥρα πὸ εὐρίσκομαι ἐνώπιόν σας, διότι προ-φανῶς ἡ ἀνθρωπίνη ἀδυναμία μου καὶ ἡ ὄλη ἀναξιότητά μου προσ-κρούει στὸ μέγεθος τῆς ἀπείρου ἀγιότητος τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀπείρου εὐ-σπλαγχνίας του καὶ τῆς ἀγάπης του, ἀλλὰ καὶ στὸ εὐλογημένο ἔλεός του, τὸ ὁποῖο διὰ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας μας, καὶ μέσῳ τῆς Ἱερᾶς Συν-όδου τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν ἀ-γαθὴ καὶ σοφὴ προεδρία Σας, Μακαριώτατε, Πάτερ καὶ Δέσποτα, μὲ ἀνέδειξε Ἐπίσκοπο καὶ Μητροπολίτη τῆς ἐνδόξου ταύτης ἀποστολι-κῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῶν Φιλίππων, τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Θα-σου, τῆς πρώτης Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας στὴν Ἑλληνικωτάτη Μακε-δονία μας, στὴν Ἑλλάδα μας, καὶ στὸ εὐρωπαϊκὸ ἔδαφος.

Οἱ ἰδιοί μου, λοιπὸν ἀδύναμοι καὶ ἐλλιπεῖς λόγοι, πὸ προέρχον-ται ἀπὸ τὴν ταπεινότητά μου, δὲν εἶναι δυνατοὶ καὶ ἱκανοὶ γιὰ νὰ συμ--περιλάβουν τὸ μέγεθος, τὸ πνευματικὸ πλῆθος, καὶ τὴν τεραστία ποιμαντικὴ εὐθύνη, πὸ σήμερα ἀναλαμβάνω ἐνώπιόν Σας ὡς Ἐπί-σκο-πος καὶ Ποιμενάρχης τῆς ἠγιασμένης

τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Ἴ-σως ὁμως μποροῦν νὰ ἐκφράσουν καὶ νὰ παρουσιάσουν πρῶτα σὲ ἐ-μένα καὶ μετὰ σὲ ὅλους σᾶς τὴν μεγάλη εὐλογία, τὴν ὁποία μᾶς ἐχά-ρισε ἡ ἀγία μας Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μὲ τὴν ἄκτιστη Χάρη καὶ τὴν Κοι-νωνία τοῦ ἀγίου Πνεύματος γιὰ νὰ ὀδηγηθοῦμε ὅλοι, ὡς Ὁρθό-δοξοι Ἑλληνας Χριστιανοί, στὴν ἀγιότητα, στὴν προσευχή, στὴν με-τάνοια, στὴν συμμετοχή μας στὰ ἡγιασμένα Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, στὸν πνευματικὸ ἀγῶνα γιὰ τὴν διόρθωση τῆς πληγωμένης ζωῆς μας, στὴν ἐνότητα καὶ συναντίληψη, στὴν ταπείνωση, στὴν χριστιανι-κὴ ἀλληλεγγύη, στὴν ἀλληλοβοήθεια, στὴν συμπαράσταση πρὸς τὸν πάσχοντα ἀσθενῆ καὶ ἀδικούμενο ἀδελφό μας, στὴν στήριξη τοῦ γή-ρατος, τῆς οἰκογενείας, τῆς φιλίας, τῆς νεότητος ποὺ πάλλεται ἀπὸ τὴν ἀγωνία γιὰ τὸ μέλλον καὶ τὴν ζωή.

Μέσα σὲ ἓνα σύγχρονο κόσμο ποὺ βασανίζεται ἀπὸ τὴν μοναξιά, τὴν ἀνασφάλεια καὶ τὴν ἀναζήτηση τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης ἀπὸ κάθε ἄνθρωπο, ἐπαναλαμβάνω καὶ ἐγώ, μὲ μεγάλη μου χαρὰ τὰ λόγια ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴ τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Παύ-λου πρὸς τοὺς προγόνους μας Φιλιπησίους : «Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸ μου κάθε φορὰ ποὺ σᾶς ἐνθυμοῦμαι. πάντοτε, σὲ κάθε προσευχή μου, μὲ χαρὰ προσεύχομαι γιὰ ὅλους σᾶς καὶ εὐχαριστῶ τὸν Θεὸ γιὰ τὴν συμμετοχή σας στὸ εὐαγγέλιο ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα ἕως σήμε-ρα. Ἔχω τὴν πεποίθηση ὅτι ὁ Θεὸς ποὺ ἄρχισε αὐτὸ τὸ ἀγαθὸ ἔργο σὲ σᾶς, θὰ τὸ ὀλοκληρώσει ἕως τὴν ἡμέρα τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χρι-στοῦ. Αὐτὴ ἡ σκέψη μου γιὰ ὅλους σᾶς εἶναι δικαιολογημένη, ἀφοῦ σᾶς ἔχω μέσα στὴν καρδιά μου. Γιατὶ ὅλοι σεῖς μετέχετε στὴ χάρη ποὺ μοῦ ἐδόθηκε, τόσο τώρα ποὺ εἶμαι φυλακισμένος, ὅσο καὶ ὅταν ἐλεύθερος μὲ τὸ κήρυγμά μου ὑπερασπίζομαι καὶ βεβαιώνω τὴν ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου. Μάρτυρας μου εἶναι ὁ Θεὸς γιὰ τὸ πό-σο σᾶς λαχταρῶ ὅλους σᾶς μὲ τὴν ἀγάπη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ προσ-ευχή μου εἶναι αὐτὴ : Νὰ μεγαλῶνει ἡ ἀγάπη σας ὅλο καὶ πε-ρισσό-τερο καὶ νὰ συνοδεύεται ἀπὸ ἀληθινὴ γνώση καὶ σωστὴ κρίση, γιὰ νὰ διακρίνετε τί εἶναι καλὸ γιὰ σᾶς. Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ εἴσθε καθαροὶ καὶ χωρὶς κατηγορία τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ μᾶς κρίνει ὁ Χρι-στός, πλούσιοι σὲ καλὰ ἔργα ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν πίστη στὸν Ἰησοῦ Χριστὸ γιὰ νὰ δοξάζεται καὶ νὰ ὑμνῆται ὁ Θεός»[3].

Προηγουμένως προσεκυνήσαμε ὅλοι, ἐκεῖ κάτω, στὸ βῆμα τοῦ ἀγί-ου Παύλου, καὶ αἰσθανθήκαμε καὶ ἐβίωσαμε τὴν μεγάλη εὐγνωμοσύ-νη καὶ συγκίνηση γιὰ τὸ μεγάλο δῶρο τὸ ὁποῖο μᾶς ἔχει προσφέρει, ἐβα-δίσαμε στὰ ἴχνη τῶν ποδῶν του καὶ ἠκούσαμε νοερῶς τοὺς παρα-πάνω λόγους του. Ἐκεῖνος, ὁ πρῶτος μετὰ τὸν Ἐνα, μᾶς ἀνέμενε καὶ μᾶς ὑ-ποδέχθηκε μὲ τὸ μεγαλεῖο καὶ τὴν ἀνδρεία τῆς ψυχῆς του, μὲ τὸ ὕ-ψος τοῦ ἀποστολικοῦ του ἀξιώματος καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἀγιότητος καὶ τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου του, τὸ ὁποῖο ὑπέστη χάριν τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων σὲ ἐκεῖνες τίς πολὺ δύσκολες ἐποχὲς γιὰ ὀλόκληρο τὸν κόσμο ποὺ

«ἦταν παγωμένη ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν»[4] καὶ ὅπου ἐνῶ «ἡ ἁμαρτία ἐφάνη μὲ τὸ ἀληθινὸ τρομακτικὸ τῆς μέγεθος, ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ τὴν ὑπερεκάλυψε ὑπερβαλλόντως»[5], ὅπως γράφει ὁ ἴδιος στὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴ του. Καὶ τώρα ὅλοι μας, εὕρισκό-μεθα μέσα στὸν πάνσεπτο τοῦτο καθεδρικὸ Ναὸ μας, τὸν ἀφιερωμένο πρὸς τιμὴ του, γιὰ νὰ ἀναπέμψωμε προσευχὲς καὶ δεήσεις γιὰ ὅλους μας καὶ γιὰ τὴν τοπικὴ μας ἡγιασμένη Ἐκκλησία.

Θυμηθήκαμε τώρα ὅλοι μας, τὰ βήματα, τὴν ζωὴ, τὴν προσφορὰ καὶ τὸ πνευματικὸ καὶ ἐκκλησιαστικὸ ἔργο τοῦ ἀειμνήστου προκατό-χου μου, μακαριστοῦ Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θα-σου κυροῦ Προκοπίου, ὁ ὁποῖος ἐπὶ 43 ἔτη ἠργάσθη ἀόκνως, ἐπωφε-λῶς καὶ ἀνιδιοτελῶς γιὰ ὅλους σᾶς, τοὺς ἄρχοντες, τὸν ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸν εὐσεβῆ λαὸ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Τὸν εὐγνωμονῶ, τὸν εὐχαριστῶ, καὶ τὸν μνημονεύω στὶς προσευχὲς μου καὶ στὶς δεήσεις μου πρὸς τὸν Κύ-ριο μας Ἰησοῦ Χριστό. Ὁ Θεὸς νὰ τὸν ἀναπαύῃ στὸν οὐράνιο κό-σμο τῆς βασιλείας του, καὶ νὰ ἔχωμε τὴν εὐχή του.

Ἐφθάσαμε ἐκ τῆς ἀγιοτόκου Θεσσαλονίκης σὲ μία ἀπὸ τὶς ἐνδοξό-τερες πόλεις τῆς Ἑλληνικωτάτης Μακεδονίας μας, τὴν σημερινὴ περι-οχὴ τῆς Καβάλας, μὲ τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνας Μακεδόνες Βασιλεῖς, τοὺς Φιλίππους, τὸν Μέγα Ἀλέξανδρο, τὸν Ἀριστοτέλη τῶν Σταγεί-ρων τῆς Χαλκιδικῆς, τῶν λιμέ-νων τοῦ ποταμοῦ Στρυμόνος, καὶ ὠδη-γη-θήκαμε σὰν μιὰ συνέχεια ἀπὸ τὶς Αἰγές, τὴν Πέλλα, τὴν Ἀμφίπολη καὶ τὴν Θεσσαλονίκη, μέσω τῆς Ἐγνατίας ὁδοῦ, τῆς ὁποίας τὰ ἀρχαῖα κατάλοιπα ἐμφαίνονται στὶς παρυφῆς τοῦ λόφου τῆς ἀναβάσεώς μας. Ἐψηλαφήσαμε τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα τοῦ πολιτισμοῦ μας, τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς φιλοσοφίας καὶ ἀγγίξαμε μὲ τὴν ψυχὴ μας τὴν ἔν-δοξη ἱστορία μας.

Καὶ ἡ ἱστορικὴ μνήμη καὶ ἡ ἀναφορὰ μας συγκλονίζεται καὶ συν-εχί-ζει μὲ τὶς ἀλησμόνητες πατρίδες μας τοῦ Βυζαντίου μας, τῆς ἐν-δόξου Μικρᾶς Ἀσίας, τῶν ἀειμνήστων προγόνων μας, τῆς πονεμένης ῥωμηοσύνης, τοῦ Οἰ-κουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων, τῆς πό-λε-ως τοῦ ἀγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου, τοῦ πρώτου Χριστιανοῦ αὐ-τοκράτορος. Ἐκεῖ στὸν Ἑλλάσποντο, στὴν Προ-ποντίδα, στὸν Βό-σπορο, στὸν Πόντο, καὶ σὲ ὅλη τὴν Μικρὰ Ἀσία καὶ τὰ ἔνδοξα παρά-λιά της, ἐκεῖ, κλίνομε γόνυ εὐσεβείας καὶ βαθυτάτης τιμῆς πρὸς τὸν Σε-πτὸ Προκαθήμενο τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατρι-αρχείου, τὸν Παν-αγιώτατο Οἰκουμενικὸ μας Πατριάρχη κ.κ. Βαρθο-λο-μαῖο, πρὸς τὸν ὁ-ποῖο καὶ υἱικῶς καὶ εὐγνωμόνως ὑποβάλλομε τὴν εἰλικρινῆ ἀφοσίωση καὶ ὀλόθερμη εὐχὴ νὰ τοῦ χαρίζῃ ὁ Τρισάγιος Θεὸς μας ὑ-γεία, μα-κρο-ημέρευση καὶ κάθε εὐλογία στὸ πολυεύθυνο καὶ πρω-ιεραρχικὸ του ἔργο, γιὰ τὴν ἐνότητα καὶ τὴν κατὰ Χριστὸ οἰ-κοδομὴ τῆς Ὁρθοδό-ξου Ἐκκλησίας καὶ ὅλων τῶν κατὰ τόπον ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν μας.

Τὴν στιγμὴ αὐτὴ ἐνώνομε τὴν σκέψη μας καὶ βιώνομε τὴν ἱστορικὴ μνήμη μὲ τὴν

ἔνδοξη πόλη τῶν Ἀθηνῶν, τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἑλ-ληνικοῦ Κράτους μας, μὲ τοὺς φιλοσόφους μας, τὸν Σωκράτη καὶ τὸν Πλάτωνα, μὲ τὸν Παρθενῶνα, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἔνδο-ξα μνημεῖα μας καὶ τὸν θαυμάσιο ἑλ-λη-νοχριστιανικὸ πολιτισμὸ μας, σὲ ὅλα τὰ μέρη τῆς Πατρίδος μας.

Μακαριώτατε, Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κύριε μοι Κύριε Ἱερώνυμε, ὑποβάλλω τὰ βαθύτατά μου σέβη, τὶς υἱικές μου εὐχαριστίες καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη μου, γιὰ τὴν εὐλογημένη παρουσία Σας, στὴ σημερινή μου ἐνθρόνιση, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη Σας πρὸς τὴν ταπεινότητά μου, μαζὺ μὲ ὅλους τοὺς ἀγιωτάτους Ἀρχιερεῖς τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας μας, πολλοὶ ἐκ τῶν ὁποίων μὲ τιμοῦν σήμερα μὲ τὴν παρουσία τους, καὶ τοὺς ὁποίους ἀδελφικῶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἀνάδειξή μου σὲ Ἐπίσκοπο καὶ Μητροπολίτη τῆς ἀγιωτάτης Ἐκ-κλη-σίας τῆς ἐνδόξου μαρτυρικῆς πατρίδος μας, τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἐκ-κλησία μας, ἐντὸς τῆς ὁποίας γεννηθήκαμε, γευθήκαμε καὶ βιώνουμε τὴν Ὁρθόδοξο Πίστη καὶ Ἀλήθεια, εἶναι Ἐκκλησία, μαρτύρων, ἡρώων καὶ ἀγίων, χάριν τῶν ὁποίων εἴμεθα ὅλοι σήμερα ἐλεύθεροι Ὁρθόδο-ξοι Χριστιανοί.

Ὡς ὁ τελευταῖος Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας μας ποὺ περιλαμβάνει τὰ ὅρια τῆς Ἑλληνίδος γῆς μὲ ἀδελφικὴ ἐν Χριστῷ ἀγάπη ἀπευθύνω πρὸς ὅλους τοὺς ἀγίους ἀδελφούς καὶ συνεπισκόπους μου ἐγ-κάρ-διο χαι-ρετισμὸ ἀπὸ τὴν ἀποστολικὴ ἐκκλησία τῶν Φιλίππων, τῆς Χρι-στου--πόλεως, τῆς Νεαπόλεως, τῆς Καβάλας καὶ τῆς Θάσου, καὶ ἐκ-φρά-ζω τὴν βεβαιότητα, ὅτι θὰ εἶμαι πάντοτε συνεργὸς καὶ συνοδοι-πό-ρος στὸ πολυποίκιλο ἔργο τῆς διακονίας τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ εὐ-λογη-μένου λαοῦ μας, μέσα στοὺς χαλεποὺς καιροὺς καὶ στὶς δύ-σκο-λες συγ-κυρίες τοῦ κόσμου μας ποὺ διερχόμεθα.

Ἰδιαιτέρως εὐχαριστῶ τὸν πολὺ καὶ σεβαστὸ Γέροντα Μητροπο-λίτη Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμο, γιὰ τοὺς καλοὺς του λόγους, καὶ γιὰ τὰ ὅσα μοῦ προσέφερε μὲ τὴν ἀγαπῶσα καρδιά του, καὶ ὁ ὁ-ποῖος αὐτὴ τὴν ἱερὰ στιγμή ἐκ-προσωπεῖ τὴν Σεπτὴν Κορυφὴν τοῦ Οἴκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου, τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότητα τὸν Ἀρχιεπί-σκο-πο Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης & Οἴκουμενι-κὸν Πατριάρ-χην μας κ.κ. Βαρθολομαῖον καὶ μετέφερεν πρὸ ὀλίγου τὰς Πατρι-αρχι-κὰς αὐτοῦ Εὐχὰς καὶ Εὐλογίας πρὸς τὴν ἐλαχιστότητά μου.

Εὐχαριστῶ ἐξ ὀλοκλήρου, ἐπίσης, τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ξάνθης & Περιθεωρί-ου κ. Παντελεήμονα, τὸν ἄχρι τοῦδε Τοποτη-ρη-τῆ τῆς Ἱερᾶς μας Μη-τρο-πόλεως, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τρίμηνο καὶ πλέον μὲ πα-τρικὴ ἀγάπη καὶ οὐ-σιαστικὴ συμβολὴ κατηύθυνε τὴν διοίκηση καὶ τὴν πνευματικὴ εὐθύ-νη τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ μας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἀρίστη συν-εργασία μας μὲ τοὺς ὑπευθύνους κληρικούς καὶ λαϊκοὺς προ-ητοί-μασε τὴν ὄντως λαμπρὴ αὐτῆ τελετῆ τῆς ἐνθρονίσεώς μου.

Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅτι «ὅποιος θέλει νὰ γί-νη μέγας ἀνάμεσά σας, πρέπει νὰ γίνῃ ὑπηρετῆς σας, καὶ ὅποιος ἀπὸ σᾶς θέλει νὰ εἶναι πρῶτος πρέπει νὰ γίνῃ δοῦλος σας. Ὅπως καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου δὲν ἦλθε γιὰ νὰ τὸν ὑπηρετήσουν, ἀλλὰ γιὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ προσφέρῃ τὴν ζωὴ του λύτρο γιὰ ὅλους»[6], ἀντηχεῖ δυνατὰ μέσα μου καὶ θὰ ἀποτελῇ τὸν ἱερὸ Κανόνα γιὰ τὴν ὑπόλοιπὴ ζωὴ μου. Ἦλθα γιὰ νὰ εἶμαι μαζί μὲ τὸν ἱερὸ Κλήρο καὶ τὸν εὐσεβῆ Λαὸ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τοὺς ἄρχοντες καὶ ὅλους τοὺς ἀν-θρώπους τοῦ τόπου μας, τοὺς ἐργαζομένους καὶ τοὺς ἀνέργους, τοὺς θλιμμένους καὶ τοὺς χαρούμενους, τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς καταβε-βλη-μένους, τοὺς γέροντες καὶ τοὺς μοναχικούς, τοὺς νέους καὶ τὶς νέ-ες μας, τὰ ἀγαπημένα μας παιδιὰ τῆς εὐλογημένης Πατρίδος μας, ποὺ ἀγωνίζονται μὲ πολὺ κόπο καὶ μεγάλη προσπάθεια γιὰ τὴν ἀνα-τροφή τους, μαζί μὲ τοὺς γονεῖς τους, γιὰ τὴν μόρφωσή τους καὶ γιὰ τὴν ἐπαγγελματικὴ τους ἀποκατάσταση. Ἀγα-πημένα μου παιδιὰ, θὰ εἶμαι πάντοτε μαζί σας, γιὰ νὰ ἔρχεσθε, ὅ-πως θέλετε καὶ ὅταν θέλετε σὲ ὁποιαδήποτε δύσκολη ὥρα καὶ στιγμή τῆς ζωῆς σας, γιὰ νὰ μιλή-σωμε, νὰ συζητήσωμε γιὰ τὰ προβλήματά σας, νὰ προσ-ευχηθοῦμε καὶ νὰ χαροῦμε μαζί γιὰ τὴν πρόοδό σας καὶ γιὰ τὴν πνευ--ματικὴ σας γα-λήνη. Ἀνάμεσά σας εἶναι οἱ μελλοντικοὶ ἱεράρχες καὶ κληρικοί μας, οἱ αὐριανοὶ πρωθυπουργοί, οἱ δυνατοὶ ἀρχηγοὶ καὶ ἀξιωματοῦχοι τοῦ κοινοβουλίου μας, οἱ συνετοὶ οἰκογενειάρχες, οἱ ἔντιμοι δικα-στικοί, οἱ μορφωμένοι ἐπιστήμονες καὶ ἐκπαιδευτικοί, οἱ γνήσιοι βιο-παλαι-στές. Νὰ μὴν ἀπογοητεύεσθε στὶς δυσκολίες σας καὶ νὰ μὴ δει-λιάζετε μπροστὰ στοὺς κινδύνους. Ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ μας θὰ σᾶς δώσῃ θάρρος καὶ ἐλπίδα στὸ δύσκολο δρόμο τῆς ζωῆς σας. Ὅλοι ἐ-μεῖς οἱ μεγαλύτεροι, οἱ γονεῖς σας, σᾶς ἀγαπᾶμε, εἴμεθα μαζί σας, καὶ θέλο-με νὰ εἴσθε τὸ εὐλογημένο μέλλον τοῦ βασανισμένου κό-σμου μας ἀ-πὸ τὶς ἐξαρτήσεις, τὴν μοναξιά, τὴν ἄμοιρῃ δόξα καὶ τὴν κακοτρά-χηλὴ ἀπαξίωση κάθε ἠθικῆς καὶ ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας.

Ὡς Ἐπίσκοπος καὶ Ποιμενάρχης τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἀπευ-θύ-νω πατρικὸ καὶ ἀ-λη-θινὸ χαιρετισμὸ καὶ ἐκφράζω τὴν χαρὰ μου καὶ τὴν εἰλικρινῆ μου ἀ-γάπη ποὺ εἶμαι μαζί μὲ ὅλους τοὺς κληρικούς μας, τοὺς ἱερομονά-χους καὶ τοὺς ἐγγάμους ἱερεῖς μας, τοὺς διακό-νους μας, τοὺς μονα-χοὺς καὶ τὶς μοναχές μας,

τις ένορίες μας, τούς συν-εργάτες μας και άδελφούς μας, τούς ιεροψάλτες μας, τούς νεω-κόρους μας, τις κυρίες του φιλανθρωπικού μας έργου και τών συσσι-τίων μας. Μὲ τὰ μονα-στήρια μας και τις έκκλησιές μας, τις έορτές και τις πανηγύρεις μας, τούς άγίους μας και τὰ άγια λείψανά τους, και ὅ-λα τὰ προσκυνήματα και τὰ σεμνώματα τῆς πίστεώς μας, θὰ άγωνι-σθοῦμε νὰ γίνωμε καλύ-τε-ροι, πνευματικώτεροι, άγαπημένοι έν Χρι-στῷ άδελφοί και ήγαπη-μένοι συνεργάτες στον άμπελῶνα του Κυρίου μας. Ἡ Θεία Λειτουργία μας, ή ώραιότερη συνάντησή μας μπροστά στην άγία Τράπεζα τῆς Έκ-κλησίας μας θὰ μᾶς ένώνη μέσα στο Σῶμα και τὸ Αἷμα του Χριστου μας και θὰ μᾶς χαρίζη δύναμη και χάρη στον πνευματικό μας άγῶνα, στην άνηφορικη πορεία μας, στην ταπεινώση και την μετάνοια, στην συ-γνώμη και την άλληλοβοήθεια για την σω-τηρία μας, αλλά και για την σωτηρία τών ανθρώπων που μᾶς ένεπι-στεύθη ὁ Χριστός μας.

Πρὸς τὰ εύλογημένα έκκλησιαστικά Ἰδρύματά μας, και ὅλες τις κατα πάντα άξιέπαινες προσπάθειες τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς μας, που τόσα κατεργάζονται άνιδιοτελῶς και φιλανθρώπως στην το-πική μας κοινωνία προσ-φέρω τὸν έαυτό μου χάριν τῆς άγάπης τών άν-θρώπων. Και για ὅλους ὅσοι τὰ ύπηρετοῦν προσεύχομαι και μνη-μο-νεύω τούς κόπους και τις θυ-σίες τους, τούς άγῶνες και τις άγωνίες τους.

Εύχαριστῶ ιδιαίτερα ὅλους τούς Ἄρχοντες, την πολιτική και στρα-τιωτική ήγεσία του τόπου μας, την κυ-ρία Δήμαρχο τῆς Καβάλας, τούς κυρίους Δημάρχους τῆς πνευματικῆς μας δικαιοδοσίας και έν συνόλω τὰ Δημοτικά Συμβούλια, ὅλους τούς φορεῖς, και ὅ-λους τούς Πολῖτες και τὸν εύ-σεβῆ Λαό μας, ὅλα τὰ ΜΜΕ, τούς στρα-τιῶ-τες μας και τις φιλαρμο-νικές μας, για την σημερινή τιμητική και έμφανῆ παρ-ουσία τους για την ταπεινότητά μου, και ιδιαίτέρως για την άρί-στη συνερ-γασία τους με την τοπική μας Έκκλησία και τούς ύπ-ευθύ-νους κλη-ρικούς και λαϊ-κούς συνεργάτες μας στην συντονισμένη και τό-σο καλά ὀργανωμένη προ-ετοιμασία τῆς ένθρονίσεώς μου. Θὰ εἶ-μαι πάντοτε ὁ πρῶτος συν-ερ-γάτης και συνομιλητής τους για ὅλα τὰ καλά και για την εύρεση οἰασ-δήποτε προτάσεως και προσπαθείας για την επίλυση στο μέτρο του δυ-νατου τών προβλημάτων του λαου μας και τῆς κοινωνίας μας.

Άδελφοί μου και φίλοι μου έν Χριστῷ, ὁ άγιος Απόστολος Παῦλος μᾶς προσκαλεῖ συνεχῶς στον άγῶνα τῆς πίστεως και τῆς σωτηρίας με αὐτὰ που καταγράφει στην πρὸς Ῥωμαίους έπιστολή του : «Ἐφθασε ή ώρα νὰ ξυπνήσωμε ἀπὸ τὸν ὕπνο... ἄς πετάξωμε ἀπὸ ἐπάνω μας τὰ ἔργα του σκότους, κι' ἄς φορέσωμε τὰ ὄπλα του φωτός. Ἡ διαγωγή μας ἄς εἶναι κόσμια, τέτοια που ταιριάζει στο φῶς»[7].

Τερματίζοντας τὸν παρόντα έπιβατήριο λόγο μου, σᾶς καλῶ ὅλους σε συνεχῆ προσευχή και ίκεσία για την δοκιμαζομένη ποικιλοτρόπως άγαπημένη μας

Πατρίδα, τὴν Ἑλλάδα μας, ἰδιαιτέρως μάλιστα γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τῶν ἔσχατως τελειωθέντων ἀδελφῶν μας κατὰ τὴν δοκιμασία τῶν φοβερῶν πλημμυρῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ γιὰ τὴν ἐπ-ούλωση τῶν πληγῶν τῶν δοκιμαζομένων τραυματιῶν καὶ τῶν πολλῶν οἰ-κο-γενειῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ τῶν περι-οχῶν ποὺ ἐπλήγησαν ἀνὰ τὴν ἐπικράτεια.

Ἀδελφοί μου, καὶ Τέκνα μου, ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν»[8].

[1] Ἦσ. 6,6-7.-

[2] πρβλ. Ἦσ. 9,2.-

[3] πρβλ. Φιλιπ. 1, 3-11.-

[4] πρβλ. Μτθ.24, 12.-

[5] Ῥωμ. 5, 20.-

[6] Μτθ. 20, 26-28.-

[7] Πρβλ. Ῥωμ. 13, 11-13.-

[8] Φιλιπ. 4, 21, 23.-

